

Kinder Torah[®]

Parashas Beshallah

In loving memory of Devora Bas Aharon o'h ❖ Mrs. Doris Weiner ❖ A Woman of Valor

Through the Sea

“Abba, I’m cold. The wind is blowing very hard.”

“Come close to me, my son, and I will try to keep you warm.”

“Abba, I’m frightened. What are we going to do? We are trapped. The sea is in front of us, the Mitzrim are behind us, and there are wild animals from the desert on both sides of us. Where can we go?”

“My son, some say we should return to Mitzrayim and go back to slavery. They say that it is better to live as a slave than to die here in the desert. Some say we should fight the Mitzrim here and now. Some say we should make loud noises to frighten them off. Others say that we should throw ourselves into the sea, that it is better to trust in the compassion of The Merciful One than to fall into the hands of our enemies.”

“Abba, what are we going to do?”

“My son, let us listen to our leader, Moshe Rabbeinu. He is speaking now.”

“Do not fear. Stand fast and you will see the salvation of Hashem. He will perform for you today. As you see Mitzrayim today, you will never see them again!”

“Abba look! Someone is going into the sea! Who is he?”

“That is Nachshon Ben Aminadav, the prince of the tribe of Yehuda.”

“Abba, all of his tribe is following him into the sea! They are signaling for us all to follow them.”

“Come, my son. Do not be afraid. Trust in Hashem.”

“Abba, the water is cold. It is almost up to my nose. Soon I will not be able to breathe.”

“Look, my son! The water is splitting and rushing away from us. It is piling up. And look now there are huge walls on both sides of us. See how the strong wind is drying out the floor of the sea beneath our feet! What a wondrous sight! There are pillars of fire and clouds behind us, separating us from the Mitzrim.”

“Abba, Abba, Hashem is saving us!”

“Come, my son, let us move forward. You see in front of us twelve paths. Let us follow the members of our tribe into the path made especially for us.”

“Abba! It is so beautiful in here. The floor is smooth and polished like marble. The walls sparkle like sapphires and diamonds. I can even see my friends in the next path through the wall.”

“My son, we are so blessed.”

“Yes, we are. Abba, I am hungry. It’s been so long since we have eaten.”

“Look, my son. There are luscious fruit trees here in the path. Let me pick a fruit for you to eat.”

“Mmmm, that apple was so ripe, so delicious. I’m sorry, Abba, but my throat feels so parched.”

“Here, my son, you just have to touch the wall of the path, and sparkling clear water comes flowing out.”

“Oh, but I don’t want to make a leak in the wall, Abba.”

“Don’t worry, my son. You see, when you are finished, the hole will seal up again.”

“Abba there is such a beautiful fragrance in here – not like the smell of the sea at all.”

“My son, Hashem is giving us a real treat. He is making it glorious for us in here. The travel is so easy. The floor is smooth and level. Even the old people and little children are keeping pace. See the grass at the bottom of the sea, Hashem, with His infinite kindness, has even provided food for our cattle here. My son, enjoy every minute of our special trip through the sea. But also pay attention to every wonderful detail and remember. We must never forget this.

“Look Abba, the Mitzrim are behind us!”

“Hashem will not let them harm us, my son. See now, the walls are closing in on

them. The sea is returning to water.”

“They are drowning, Abba.”

“That is their fate. Look at that. I see the taskmaster who was so cruel to me. Hashem is giving him a cruel death. How awesome is Hashem’s Justice.”

“Abba, the Mitzrim will never harm us again.”

“My son, Hashem has entirely destroyed them.”

This story is from the sefer Simcha’s Torah Stories.

Renew Your Loyalty

The Jewish people witnessed awesome miracles at the Red Sea. The water split like a piece of chopped wood, the sea bed dried out, and twelve paths formed for the twelve tribes. Each path had a sapphire-like finish to the walls and marble-like floors. There was food and drink aplenty for the weary Jewish travelers. The Mitzrim were foolish enough to follow the Jewish people into the sea, and they met their ultimate fate there. They were punished for all of the evil they did to our nation. Our ancestors saw them washed up out of the sea, broken, battered and near death. What was the reaction of the Jewish people to these mind-boggling miracles? The first blessing after *Kriyas Shema* in the evening prayers describes the *Kriyas Yam Suf*, then states, “Moshe and the Children of Israel willfully accepted Your rule with great happiness and sang *Shira*.” The *Shira* itself states “Hashem will rule for ever and ever.” These incredible miracles inspired our nation to renew their loyalty to Hashem and His Torah.

Kinderlach . . .

Don’t let an opportunity for inspiration pass by. The next time you hear someone say Bircas HaGomel (the blessing made upon being saved from danger) stop and think for a second. Hashem just saved that person from a terrible fate. That is an opportunity to thank Him and renew our loyalty to Him. When He saved us from a terrible fate at the Yam Suf we were inspired to renew our loyalty to Him, Any time He saves us from danger, we can be uplifted to a new closeness with our Creator.

הגדרת לבנה

פרשת בשלח

בתוך הים

שוב.
 "אבא, יש כאן ריח כל כך נעים, בכלל לא כמו הריח הרגיל של הים."

"בני, ד' מטפל בנו טיפול מסור ואוהב במיוחד. הכל פשוט נפלא כאן. ההליכה כל כך קלה. הדרך ישרה וחלקה, ואפילו הזקנים והקטנים מצליחים לעמוד בקצב של שאר ההולכים. ראה את העשבים בקרקעית הים! ד' בחסדו הגדול דאג אפילו למזון עבור בהמותינו כאן. בני, התענג מכל רגע במסע המיוחד שלנו בתוך הים. וכן שים לבך לכל הפרטים הנפלאים וזכור אותם. אסור לנו לשכוח את המסע הזה."

"ראה אבא, המצרים מאחורינו!"

"ד' לא ייתן להם להזיק לנו, בני. הסתכל! עכשיו קירות המנהרות מתמוטטים עליהם, הים חוזר להיות מים."

"הם טובעים, אבא!"

"זהו גמולם. הבט - הנה הנוגש שכה התאכזר אלי. ד' מעניש אותנו במיתה אכזרית. מה נוראים משפטי ד'!"

"אבא, המצרים לעולם לא ירעו לנו עוד."

"בני, ד' איבד אותם לגמרי מן העולם!"

להתחזק באמונה

בני ישראל היו עדים לנסים כבירים בים סוף. מי הים קפאו ואחר נבקעו כעצים. קרקעית הים שעליה עברו בני ישראל היתה יבשה לגמרי. הים נבקע לשנים-עשר גזרים, עבור שנים-עשר השבטים, אך הקירות שחצו ביניהם היו שקופים כאבני ספיר, שוהם או זכוכית. מן הקירות הללו היו יוצאים מי שתייה מתוקים ופירות עבור בני ישראל העייפים. המצרים, בטפשותם, באו אחרי בני ישראל לתוך הים, ושם מצאו את מותם. הם נענשו על כל הרעות שעשו

לעמנו. אבותינו ראו אותם מוטלים על החוף, שבורים, רצוצים וגוססים. מה היתה תגובתם של בני ישראל לכל אותם נסים מופלאים? בברכה השנייה שאחרי קריאת שמע של ערבית, מתוארת קריעת ים סוף, ונאמר שם: "ומלכותו ברצון קיבלו עליהם משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה". ובשירה עצמה נאמר: "ה' ימלוך לעולם ועד". נסים מופלגים אלה השפיעו על עמנו לחדש את נאמנותם לה' ולתורתו.

ילדים יקרים...

אסור לתת להדמנות לקבלת השראה מעין זו לחמוק מבין אצבעותינו. בפעם הבאה שאתה/ה שומעת/מישהו אומר ברכת הגומל, הנאמרת לאחר הצלה מסכנה, עצור/י וחשוב/י לרגע. ה' הציל אדם זה מגורל רע ומר. זוהי הדמנות להודות לה' ולחזק את אמונתנו בו. כאשר הוא הציל אותנו מגורל רע ומר בים סוף, חשנו התעררות וחידשנו את נאמנותנו לו. בכל פעם שהוא מציל אותנו מסכנה, אנו יכולים לעלות בדרגתנו הרוחנית ולהתקרב אליו עוד יותר.

"אבא, קר לי. הרוח נושבת חזק מאוד!"

"התקרב אלי, בני, ואנסה לחמם אותך."

"אבא אני מפחד, מה נעשה? אנחנו לכודים: הים לפנינו, המצרים מאחורינו, ויש חיות רעות במדבר משני הצדדים. לאן אנחנו יכולים לברוח?"

"בני, יש שאומרים שצרכים לחזור למצרים לשעבוד. הם אומרים שעדיף לחיות כעבד מאשר למות כאן במדבר. אחרים אומרים שצריך להלחם במצרים כאן ועכשיו. אחרים אומרים עוד שצריך להקים קול רעש גדול כדי להפחידם. ואחרים אומרים שעלינו להפיל את עצמנו אל הים. עדיף לבטוח ברחמי ד' מאשר ליפול ביד אויבינו."

"אבא, ומה אנחנו נעשה?"

"בני, בוא נשמע למנהיגנו, משה רבינו. הוא מדבר אלינו בזה הרגע."

"אל תראו, התייצבו וראו את ישועת ד', כי אשר ראיתם את מצרים היום, לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם!"

"אבא, ראה! מישהו נכנס לים! מי זה?"

"זה נחשון בן עמינדב, נשיא שבט יהודה."

"אבא, כל השבט שלו נכנס אחריו לים! והאנשים הללו מאותתים לכולנו לבוא אחריהם."

"בוא, בני. אל תפחד, בטח בד'."

"אבא, המים קרים, והם מגיעים כמעט לאפי, עוד מעט לא אוכל לנשום!"

"הסתכל, בני! המים נבקעים ובורחים מפנינו. הבט - יש קירות גבוהים משני

צידנו. ראה כיצד הרוח החזקה מייבשת את קרקעית הים מתחת רגלינו! איזה מחזה נפלא! יש עמודי אש וענן מאחורינו, והם מפרידים בינינו לבין המצרים."

"אבא, אבא, ד' מציל אותנו!"

"בוא, בני, נתקדם. אתה רואה שיש לפנינו שתיים עשרה שבילים. נלך אחרי בני שבטנו לתוך השביל שנוצרה במיוחד עבורנו."

"אבא, כל כך יפה כאן. הרצפה חלקה ומבריקה כמו שיש. הקירות מבריקים כמו אבני ספיר ויהלומים. דרך הקיר אני אפילו יכול לראות את החברים שלי שבמנהרה הסמוכה."

"בני, אנחנו משופעים בברכות רבות."

"אני רואה זאת, אבא. אבל... אבא, אני רעב. עבר כל כך הרבה זמן מאז שאכלנו בפעם האחרונה."

"ראה בני, יש עצי פרי כאן בתוך המנהרה. אקטוף מהם פרי עבורך."

"מממ..., התפוח הזה כל כך בשל וכל כך טעים. ועם זאת, הגרון שלי עדיין ניחר מצמא."

"הנה לך מים, בני. גע בקיר, ומים זכים וצלולים ינבעו ממנו."

"אוי, אבל אינני רוצה לגרום לדליפה בשביל, אבא."

"אל תדאג, בני. עוד תראה, ברגע שתסיים לשתות, החור ייסתם